

se, såfremt de ikke kan blive hjemsendt inden 3 år, og til den tid har langt den overvejende del af dem været her i 6-7 år og opefter. Nogle vil have været her helt op til 9 år på det tidspunkt.

Jeg kan se, hr. Tom Behnke rynker panden, men jeg har faktisk statistikken liggende derne- de, og han er velkommen til at se den bagefter. De har allerede været her i meget, meget lang tid, og lovforslaget lægger 3 år oveni, så de vil have været her i 6-7 år og opefter om 3 år. Og hvor lang tid ønsker Fremskridtspartiet, at den midlertidige periode skal være, hvor det stadig er os, der bestemmer? Det må være rart at have en tilværelse, hvor andre bestemmer, at nu skal man pludselig efter 8-10 år flytte til et helt andet sted i verden.

(Kort bemærkning).

Tom Behnke (FP):

Fremskridtspartiet har ved hver eneste debat, vi har haft om dette emne, og hvor fru Dorte Bennedsen har været til stede, klart og tydeligt sagt, hvad der er vores politik: Vi ønsker, at de mennesker, der kommer her til landet og søger om at få asyl, får en midlertidig opholdstilladelse, hvis de er berettiget til det, og at midlertidighe- den skal være lige til det tidspunkt, hvor de kan vende tilbage til deres hjemland eller søger om og får dansk statsborgerskab. I det øjeblik de har søgt om og fået dansk statsborgerskab, er de danske på lige fod med os andre, og så kan de jo blive her i landet, så længe de har lyst. Svaret er altså: Midlertidig opholdstilladelse indtil de kan søge og får dansk statsborgerskab.

Det er i øvrigt det, vi ønsker bredt på hele flygtningeområdet, men her har vi taget en sær- lig kategori ind, nemlig mennesker, som i virke- ligheden ikke er berettiget til at få asyl her i lan- det, men hvor vi har forståelse for, at der er nogle udsendelsesproblemer. Og så har vi for denne ene gangs skyld sagt: Lad os lave det på samme måde her. Det er i hvert fald bedre end det forslag, regeringen har fremsat.

(Kort bemærkning).

Dorte Bennedsen (S):

Det er altid karakteristisk, når en ordfører begynder at sige, at jeg og mit parti har sagt sådan og sådan, når vi har diskuteret disse ting, og sådan og sådan er vores politik. Det er nem- lig en måde at krybe uden om det konkrete pro- blem på.

Vi har vist alle – jeg ved ikke, om jeg må sige til ulidelighed – hørt Fremskridtspartiets politik

fremført fra denne talerstol. Men her står vi i en konkret situation med nogle konkrete menne- sker, og så skal midlertidigheden øjensynlig være ubegrænset. Hr. Tom Behnke siger, at den skal være, indtil de kan søge dansk statsborger- skab. Jeg tror, det ville være noget af en nyska- belse i vores statsborgerskabslovgivning, at mennesker på midlertidig opholdstilladelse søgte om statsborgerskab her i landet. Hvis jeg ikke er meget galt afmarcheret, forudsætter det fast ophold her i landet, så den går ikke, må jeg sige til hr. Behnke. Fremskridtspartiet bliver nødt til at tage stilling og melde klart ud, at man synes, de skal have lov at være her på midler- tidig opholdstilladelse, til de dør, så de danske myndigheder kan stritte dem ud, når de vil, hvad enten det er efter 15 år eller efter 20 år. Sig det dog eller erkend, at her er et problem, som faktisk bliver løst på en rimelig fornuftig måde med det forslag, der er til behandling i dag.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Da Fremskridtspartiet nu har bragt spørgsmålet om dansk statsborgerskab ind i debatten, vil jeg sige til Enhedslistens hr. Søren Søndergaard, at det logiske ville være, at hr. Søren Søndergaard støttede Fremskridtspartiets ændringsforslag om, at der bliver givet midlertidig opholdstillade- lse i et eller andet antal år.

De mennesker, der sidder i lejrene nu, har ingen mulighed for at komme ud og lære dansk, de har ingen mulighed for at stifte bekendtskab med det danske samfund, og de vil derfor ikke kunne opnå dansk statsborgerskab, selv efter nok så lang tids ophold i en flygtningelejr. Det er jo ikke dér, man bliver integreret, det er jo ikke dér, man får kendskab til danske forhold og dermed opnår de kundskaber, der skal til for at få dansk statsborgerskab.

Men det, hr. Søren Søndergaard gør på Enhedslistens vegne, er lige præcis at stille de mennesker i den dårligst tænkelige situation af alle, nemlig konstant uvished og ørkesløshed i centrene uden mulighed for hverken at komme tilbage til deres eget land eller blive integreret bare nogenlunde fåleligt i det værtsland, de i øjeblikket opholder sig i. Det er en meget ringe situation at sætte dem i, og jeg synes ikke, Enhedslisten kan være det bekendt.

Søren Søndergaard (EL):

Der er tre grunde til, at Enhedslisten er imod lovforslaget, som det foreligger, og den første